

موقعیت ما در ایران نسبت به ائمه جماعت کاملاً متفاوت است

شماره پرسش: ۷۴۹۵

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۱۲/۵ ۰۶:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام استاد بنده در باره اقتدا به امام جماعتی که نمی شناسم مشکل پیدا کرده ام. قبلاً خیلی اهمیت نمی دادم و هر جا جماعتی بود اقتدا می کردم. و حتی به خانم که به همین دلیل فرادا می خواند ایراد می گرفتم. وقتی حکم مسئله را خواندم متوجه شدم لازم است عدالت امام احراز شود و این برای بنده در بسیاری از موارد ممکن نیست. حتی پرسیدم اگر کسی را امور مساجد هم تعیین کرده باشد برای احراز عدالت کافی نیست و در خیلی از مواقع ماموم آشنا نیز دیده نمی شود تا به اعتبار اعتماد آنها عدالت را احراز کنیم. حال بخواهیم در کنار جماعت فرادا بخوانیم اشکال شرعی دارد. به جماعت بخوانیم اشکال دارد. واقعا وظیفه ما در این موارد چیست؟ جای حسرت دارد وقتی می بینم همه مشغول جماعتند و من فرادا بخوانم. و اگر همه مردم بخواهند به این وظیفه شرعی خود عمل کنند چه بسا اصلا نمازهای جماعت خیلی حداقلی تشکیل شود.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید بسیاری از مسائلی که امامان معصوم «علیهم السلام» در این رابطه جواب می دادند مربوط به شهرهایی بود که ترکیبی از شیعیان و اهل سنت بود و عموماً ائمه جماعت اهل سنت را حاکمان اموی و عباسی انتخاب می کردند که صلاحیت لازم را نداشتند و شیعه حساس بود باید امام جماعت را بشناسد تا به امام جماعتی اقتدا نکند که عادل نیست. ولی موقعیت ما در ایران کاملاً متفاوت است در حدی که احتمال ضعیف هم نمی دهیم که امام جماعت عادل نباشد و از آن جهت که یقین ما شرط است قطع قریب به یقین داریم ائمه جماعتی که در سراسر کشور اقامه می کنند عادل اند و تنها باید خلافت ثابت شود و لذا به هر مسجدی که رسیدیم با طیب خاطر باید اقتدا کنیم. موفق باشید